

Tác gi câu chuy n này xin đ c v t ra đây câu chuy n c a 28 năm v tr c,

nh m t nén h ng lòng th p mu n đ t ng nh đ n h n 130 đ ng bào trên “ ghe ông C ” nh ng ng i b n đ ng hành c a tác gi đã b t h nh g c ngã tr c nh ng h ng súng oan nghi t c a nh ng tên Vi t c ng cu ng sát. Nh ng ng i còn may m n s ng sót sau cu c th m sát trên, n u có đ p đ c đ c nh ng dòng ch này xin hãy cùng nhau dành m t phút đ c u nguy n cho nh ng b n đ ng hành x u s c a chúng ta. Nh ng k theo c ng s n là nh ng k cu ng tín, cu ng sát. Cho nên chúng m i x súng b n nh ng ng i ch y đi, dù là đàn bà hay con tr , trong tay không t c s t. Dù chúng đ i tên, thay áo b đ i, v t nón c i, b dép râu....

Nguy n Nhân Ch ng.

Chúa i c u con v i !

Ti ng thét đau th ng, hãi hùng c a ng i ph n n m sát c nh tôi, cùng lúc v i m t dòng n c m vãng vào m t đã khi n cho tôi ph i l y tay vu t m t mình và bàng hoàng nh n ra toàn là máu, máu nóng đã p vào m t tôi t ng i ph n bên c nh. Tôi ng ng cao đ u lên m t chút đ nhìn sang bên c nh, ng i ph n đang o n o i v i v t th ng m t bên đui v toác do đ n xuyên phá, máu tuôn x i x . Tôi xót xa nhìn ng i ph n đang lẫn l n vì đau đ n, nh ng cũng đành b t l c không c u giúp gì đ c, vì ngay b n thân tôi cũng đang n m b p dí xu ng sàn tàu đ tránh đ n.

Đ n v n ti p t c n , ti ng rên xi t, la hét, kêu gào, c a nh ng ng i b trúng đ n quy n vào nhau t o thành m t th âm thanh h n lo n đ n r n ng i, âm thanh gi a biên gi i c a s s ng và cái ch t ch di n ra trong m t cái nháy m t, m i còn nghe rên la đó.... m t lo t đ n ti p theo đã ghim ch t vào thân ng i, l p t c ti ng rên la im b t, m t con ng i đã v i nh ra đi, nh ng ng i khác ti p t c rên la, ch đ i lo t đ n ti p theo c p l y m ng s ng c a mình.

Tôi t nh th m, mu n s ng còn ph i r i b con tàu ngay l p t c. Tôi vùng đ y, và nh n ra con tàu đang chìm đ n t phía sau c a thân tàu, phía tr c c a con tàu đã b đ n pháo b n gãy, đang ch ng lên tr i. Tr c m t tôi, chung quanh tôi, máu th t vãng tung tóe, thây ng i n m la

lißt, mßt cßnh tßng hßi hßng mà tôi chßa tßng chßng kißn. Thßn kinh tôi tê cßng vì sß hßi khißn tôi mußn khßy xußng, nhßng bßn nßng sßng còn cßa con ngßi trong tôi bßng sßng dßy, tôi lao mình ra khßi con tàu phóng xußng bißn vßa lúc mßt cßn sóng bißn chßp tßi cußn tôi rßi xa con tàu. Thßt là may mßn, tôi vßa rßi xa con tàu thì dßng nhß cùng mßt lúc, mßt trái đßn pháo kích rßt chính xác ngay gißa con tàu khißn con tàu gãy đôi và chìm xußng bißn, mang theo toàn bß sß ngßi có mßt trên tàu lên tßi trên 130 ngßi.

Trên mßt bißn bây giß đã không còn thßy bóng dáng con tàu đâu nßa, thay vào đó là nhßng vßt dßng bß nát cßa con tàu, nhßng tßm ván bß nßi trôi lßnh bßnh trên sóng nßc. Xác ngßi chßt ! xác ngßi chßt trôi nßi quanh tôi, phß nß, đàn ông, con nít, già có, trẻ có. Tßt cß, không mßt ai còn đßc toàn vßn thân thß, không mßt ai còn sßng cß ..... Có lß tôi là ngßi sßng sót duy nhßt còn lßi cßa con tàu, ngoài tôi ra thì chß còn lßi toàn rßt là xác cßa ngßi chßt. Máu, là máu, tßng vßt loang dài chßy ra tß vßt thßng cßa nhßng xác chßt, theo dòng nßc trôi quanh tôi. Thßy trißu đßng lên, tôi rßng mình nghĩ đßn đàn cá mßp đßng lßn qußn quanh đây chß thßy trißu lên cao sß theo mùi máu mà kéo đßn, thì cho dù tôi có còn sßng thì vßn phßi làm mßi cho đàn cá mßp nhß nhßng xác chßt kia mà thôi! Tôi vßn tay cß gßng chßp lßy mßt mßnh ván đß bám vào, tôi bám chßt vào mßnh ván, nhßm mßt lßi cßu nguyßn, đßn mình chß chßt, và trong cái khoßnh khßc tuyßt vßng đó tôi đã nghĩ đßn gia đßnh, nghĩ đßn nhßng ngßi thân thßng rußt thßt, đã không bißt đßc rßng tôi đã bß thßy gißa bißn cß và làm mßi cho cá mßp. Vĩnh bißt tßt cß .....

Câu chuyßn bßt đßu: Chußn bß ra đi tìm tß do, dân chß, hßnh phúc, mßno

3 giß sáng thành phß Nha Trang vßn còn chìm trong gißc ngß, hàng trß đßn bên đßng Nguyßn Thái Hßc tßa ánh sáng mß mß, soi bóng tôi trên đßng. Vai mang cái phao (loßi rußt xe hßi đßc bßm cßng lên) giß làm dân đi tßm bißn sßm (đßi vßi ngßi dân Nha Trang thì vißc có ngßi đi tßm bißn vào lúc 3- 4 giß sáng là chuyßn thßng) tôi rßo bßc thßt nhanh hßng vß phía bißn cho kßp giß hßn. Xußng tßi bãi cát, tôi đßa mßt nhìn quanh dò xét đßa thß, bãi bißn vßng lßng không mßt bóng ngßi, tôi yên tâm cßi bß áo ra chß mßc chißc qußn cßt, giß vß làm vßi đßng tác thß đßc trßc khi bßc xußng nßc. Tß xa, vß phía bißn có ánh sáng mù mß cßa mßt chißc thuyßn câu đßng tißn vào bß, tôi lßi đßo mßt nhìn quanh kißm soát lßn cußi trßc khi rßi bãi cát. Bßc xußng nßc, tôi nhßi ngßi bßi nhanh vß hßng chißc thuyßn câu, trß lßi đßng mßt mß, mßt bàn tay vßn ra kéo tôi lên chißc thuyßn. Thuyßn lßt nhß trên mßt bißn hßng vß “Hòn Tre” cá nhân tôi thì phßi nßm sát xußng khoang thuyßn không đßc ngßi đßy cho đßn khi tßi chß nßp ngoài đßo Hòn Tre.

Hòn Tre là mßt hòn đßo lßn, nßm cách bß bißn và hßi cßng Nha Trang khoßng chßng 6 cây sß, cß dân trên đßo này rßt ít chß chßng vài chßc gia đßnh, hßu hßt đßu sinh sßng bßng nghß chßi

Đèo này đây cũng là nơi mà gặp các tàu thuyền và người dân mỗi khi gặp gió bão. Con thuyền chèo đò chèo ngang trên dòng nước thì tôi mới cảm thấy được ngắm nhìn sâu vào phía trong trên đèo Hòn Tre, rất khó mà tìm thấy nếu không quen thuộc đò chèo đò hình dáng này đây. Từ phía ngoài nhìn vào, tôi chỉ nhìn thấy một màu tối đen, bóng ánh sáng của cái đèn (pin) do người chèo đò soi sáng, chỉ thấy thuyền câu trôi lơ lửng vào đòng. Tôi được bắt gặp đò chèo đò trên chèo đêm đêm sáng ra “tàu đèn”. Một tối 5 người đàn ông chèo ra đón tôi, ai nấy đều trên nhòm nhòm, không một chút tiếng gì trên người (sau này thì tôi cũng hiểu vì không khí trong đòng rất oi bức khó chịu) họ là những người đã đến trên đèo tối đêm hôm trước, cũng để chờ đợi ra tàu đèn. Trời đã sáng rồi, những người phía bên trong đòng, chúng tôi nhìn ra bên ngoài cũng chỉ nhìn thấy đò chèo một vài ánh sáng rất mờ, yếu ớt chiếu sáng vào trong đòng. Lúc này trong đòng chúng tôi cũng đã nhìn thấy đò chèo nhau, thật là một cảnh tượng kỳ lạ đòng có một không hai mà trong cuộc đời của tôi đã được nhìn thấy, 5 ông Adam của thuyền kè hoảng loạn, ăn lông lấm, trên người không một mảnh vải che thân, đang đòng giữa một thế giới thiên nhiên thì thảo to nhồm nhồm, vì cảm thấy bên ngoài nghe đò chèo. Những người ra thì có hét to lên cũng không có ai nghe thấy ta nghe thấy. Không khí trong đòng đã bắt đầu oi bức đến lên, tôi cũng phải hít thở cái quần cảm thấy mang trên người để trở thành người tiên số nhòm nhòm người khác.

Qua câu chuyện, tôi được biết rằng đây là nơi có thể giúp đỡ cho chuyến vượt biển, mỗi ngày một ít số tiền trên đòng tăng dần lên theo thời gian, và đây là giai đoạn chốt cho nên 5 người họ đã luôn luôn trong thế giới đòng, chỉ thấy nay thì số chuyến sang tàu đèn. Tôi được chia cho một ít cảm giác vui vẻ mà đã được vượt qua rồi vui nhau để đối chọi đêm đêm ra tàu đèn, niềm vui trên mặt đá lấm chòm, tôi liên tục đòng chuyến vượt biển đêm nay và cảm giác nguy hiểm trên cho một việc đòng thông suốt, nghĩ đến gia đình, nghĩ đến tương lai không biết rồi sẽ đi về đâu, tôi bắt đầu cảm thấy. Đêm đêm, ánh đèn pin chiếu của đòng chiếu ánh sáng vào, cùng với tiếng người nói chuyện vui nhau. Rõ ràng là không phải những người trong ban tổ chức, mà những người nhìn thấy đò chèo, mà những người đến ngắm sát mình xuống mặt đá, không dám cảm đòng mảnh, cũng may là từ phía ngoài nhìn vào thì chỉ thấy một màu tối đen, nên chúng tôi đã không bắt phát giác.

Thời gian chèo đò trên đòng nhòm vô tình, sau cùng thì nhóm người đó cũng bắt đầu đi, chúng tôi thì ra nhòm nhòm. Một anh trong nhóm chúng tôi cho biết, đó là những người đi “soi mắt” ban đêm và anh đoán chắc rằng họ chỉ vô tình đi lạc vào đây mà thôi. Vào khoảng giữa đêm thì chỉ thấy thuyền câu liên tục đã trở lại thông báo cho biết là: tối nay không thể khởi hành được vì có sự trở ngại do lý do an ninh. Một người họ về thì vui vẻ, những người cũng đành phải nhìn luyến luyến ngó tiếc cho ngày mai và tiếp tục chèo đò. Thời gian chèo đò trong thế giới đòng dài vô tình, chúng tôi chỉ có việc ăn xong rồi niềm hạnh phúc đi lại cho giãn gân cốt, trò chuyện thì họ chỉ đi đi vì lo sợ bắt phát giác. Một ngày một đêm đã trôi qua, một người họ nóng chèo tin tức con thuyền liên tục, bóng đêm lại phải đợi bên ngoài của đòng, con thuyền liên tục đã trở lại và tiếp tục báo tin buồn về nhà thì họ khởi hành được, chúng tôi nóng ruột thấy rõ, người họ đưa tin thì chỉ làm nhiệm vụ đưa tin và chuyện họ đòng cho chúng tôi xong thì rút lui. Đêm thì ba, bóng con thuyền đưa tin đã trở lại, lần này có vẻ họ hiểu họ hai đêm trước, theo sau nó là ba chiếc thuyền câu khác nhau đuổi nhau tiến vào thế giới đòng, tôi đoán là họ khởi hành đã rồi. Quả đúng như tôi

đò đoán, chúng tôi đßc lßnh “bßc” toàn bß sß đßu chßy máy lên bßn chißc thuyßn câu cùng vßi mßi ngßi rßi thßch đßng ra tàu lßn. Giây phút quan trßng đß ã đßn, chúng tôi lßn lß t chuyßn hßt sß đßu lên thuyßn, còn chúng tôi thì nßm sát xußng thuyßn bên trên đßc phß mßt tßm nylon đß che kín. Bßn chißc thuyßn câu theo hàng đßc lßng lß rßi thßch đßng hßng vß tàu lßn. Khoßng nßa giß sau, chúng tôi đß cßp đßc sát tàu lßn đßng bß neo chß chúng tôi.

“Tàu lßn” là mßt chißc ghe đi bißn cßa ngß dân, dài khoßng 15 thß c, rßng chßng 3 thß c, mà dân trong nghß đi bißn gßi là “3 lßc đßu bßc”, đßu đßc chuyßn cßp tßc và nhanh chóng lên tàu lßn, chúng tôi cũng đß lßn lß t leo lên tàu lßn. Tàu nhß neo, chßy ß vßn tßc bình thßng nhß là mßt chißc tàu đánh cá bình thßng khác đßng hoßt đßng quanh đó. Tôi leo lên mũi tàu tìm chß ngßi, tôi đß gißt mình kinh ngßc khi nhìn thßy toàn bß sß ngßi có mßt trên tàu. Đông quá! Chß nào cũng có ngßi ngßi chen chúc, nhßng rßi tôi cũng không lßy làm quan tâm cho lßm, mißn sao con tàu cß tißp tßc hßng mßi ra khßi hßng vß Philippines. “Tháng ba bà già đi bißn” câu thành ngß cßa nhßng ngßi hành nghß đánh cá, rßt đßng trong trßng hßp cßa chuyßn vßt bißn đßm nay. Mßt bißn phßng nhß gßng, bßu trßi trong vßt vßi mußn vì sao lßp lánh. Sau khi đß bß xa khu vßc đánh cá trong vùng, con tàu mß hßt tßc lßc hßng mßi ra khßi. Mßt trßi đß lß đßng tß phía chân trßi, trßi đß ã đßn sáng tß, tß trên mũi tàu tôi có đßp quan sát rõ hßn toàn bß khung cßnh trên tàu, đßu khßng khißp đßp vào mßt tôi đßu tiên là mßt nßc bißn chß cách bß tàu có chßng non 1 thß c, chßng tß con tàu đßng bß khßm vì chß quá nßng, con tàu nhß đßng oßn mình trßng tß phía trßc vßi sßc nßng vßt quá mßc cho phép.

Trên khoang tàu la lißt là ngßi, trßc mũi, sau khoang, chß nào cũng có ngßi. Nßng đß lên cao, tuy mßi sáng sßm nhßng nßng gißa đßi đßng đß mang lßi cái nóng khó chßu trong ngßi rßi, vài ngßi đß cßi áo ra cũng nhß tßn đßng hßt tßc nhßng gßi khß dĩ có thß che nßng đßc đß tránh cái nßng đß bßt đßu gay gßt. Chß duy nhßt có thß tránh nßng đßc là cabin tàu đß đßc dành riêng cho gia đßnh chß tàu, các hßm tàu bình thßng dùng đß làm nßi chßa cá sau khi thu hoßch đßc, đß đßc gß bßc nßp hßm đi dùng làm nßi tránh nßng, nhßng có lß đßi hßm tàu không khí quá ngßt ngßt oi bßc nên cß chßc chßc lßi có ngßi trßi lên đß hßng lßy khoßng không khí trßng trßi trên tàu, có ngßi leo lên khßi mißng hßm thì cũng có ngßi lßi chui xußng đßi hßm tàu, cái quy trình “cßc cß” này cß thß mà tißp dißn trong sußt cußc di hành. Vài tißng khß cßa trßem đß nßi lên vì khát nßc, chß tàu ra lßnh cung cßp nßc ußng cho mßi ngßi, ngßi lßn thì đßc ba nßp “bi đßng”, con nßt đßc gßp đßi trong ngày đßu tiên, cß cách khoßng chßng 1 giß đßng hß thì lßi cßp tißp cho con nßt, ngßi lßn thì phßi chßu nhßn lâu hßn. Vì ngßi trên mũi cabin nên tôi đß nói chuyßn đßc vßi gia đßnh chß tàu, theo nhß hß cho bißt thì chuyßn đi đß bß gßp khó khăn do đßa đß m bß tißt lß ra bên ngoài bßi nhßng ngßi chung vàng cho chuyßn đi, do đó thân nhân cßa nhßng ngßi này đß “canh me” rßt sát chuyßn đi. Đó cũng là lý do khißn chúng tôi phßi chß đßi trong thßch đßng hßt hai ngày đßm, đßm thß ba chß tàu quyßt đßnh phßi ra đi bßng mßi giá trßc khi vißc đß bß. Tàu cßp sát bß bißn nßi “kho gßo” đß bßc ngßi, sßngßi đß trßu chính thßc là gßn 60 ngßi. Không ngß, khi tàu cßp vào bß thì ngßi mßi ngßngách túa ra leo lên tàu, và vì không mußn bß lßn nên chß tàu đßnh phßi chß hßt sß khách không có trong danh sách, sau khi kißm soát lßi thì đßc bißt là con sßngßi đß lên đßn hßn 130 ngßi.

Trái đã vào chiáu, gió thái lánh, mát đàn cá heo “dolphin” bái cáp theo hông tàu trông rát đáp mát, mát trái đáng tát lán xuáng chân trái, bóng tái bát đáu phá xuáng, con trăng tháng tuán treo láng trên đáu, bóng con tàu trông thát cô đán giáa bián cá mánh máng, con ngá i đã trán nên vô cùng nhá bé trác thiên nhiên, đầu đó váng váng tiáng cáu nguyán, lúc đáu nhá, sau to đán lên, và không hán háu nhá mái ngá i trên tàu đáu cáu nguyán theo tôn giáo mình. Bián hoàn toàn váng láng, không có bóng mát con tàu nào qua lái, không gian là mát màu đen che phá đán lánh ngá i, con tàu ván lám lái tát tái, tôi đác anh tài công ngá i cáa chá tàu đáa cho mát “ tám bát ” loang đáy đáu má đá che lánh, tôi cùng vài ngá i khác quáy quán phía bên trong tám bát cho bát lánh. Mát ngày mát đêm đã trôi qua trong an bình, mái ngá i thám cám tán trên đá che chá cho con tàu. Ngày thá hai, náng đáng nhá gay gát hán, náng nhá đá láa xuáng nháng tám thân đã ráp lên vì bá pháng náng, tiáng con nít khóc vang trái. Nác ! Nác đã trán thành mát thá quan yáu bát nhát trên tàu, chá tàu đã cá bán thanh niên lác láng đáng canh gác khu vác đá nác. Con nít đác áu tiên tăng láng nác uáng lên tá 6 náp lên 8 náp, nháng ngá i lán thì bá giám xuáng chá còn có mát náp mà thôi.

Ngày qua đi, đêm lái xuáng, tiáng kinh cáu lái vang lên, thánh thoáng lái có tiáng nán oá vang lên, đoàn lá hành nám đã đái trên mình háng cháu khí háu lánh láo cáa đái đáng vá đêm. Ngày háng cháu cái náng kháng khiáp, đêm vá lái phái đán nhán cái lánh, chá mái có hai ngày mà nháng con ngá i khán khá đã teo hóp lái, sác đá kháng đáng nhá đã không còn náa. Ngày thá hai cũng trôi qua bình an, nháng đoàn ngá i thì đã hoàn toàn đái sác, ai nám chá đó, phó mác cho con tàu muán đáa mình đi tái đâu thì đi. Tráa ngày thá ba thì sóng gió đã nái lên, mát bián đã không còn pháng láng náa, gió đã nái lên kéo mán háng cán, báu trái ván vá, mây đen kéo vá đen kát, tá xa táng ngán sóng bác đáu đang kéo tái. Sóng to, gió mánh, khián con tàu chao đáo liên tác, táng cán sóng cao vái bác con tàu lên cao, nhìn xuáng đái là mát há sâu thám đán rán ngá i. Tôi cùng nháng ngá i khác trên mũi phái leo xuáng khoang tàu, vì quá nguy hiám náu cá tiáp tác lái trên mũi tàu. Đáng á giáa tráa mà tôi cáng ráng là đang lúc chiáu tái vì báu trái tái đen, chá tàu trán an mái ngá i ráng: “Đây là chuyán tháng thái, chá là “gió Nam”, gió Nam thì máy ngá i làm nghá bián coi nhá cám báa.” Há thát ra sao không biát, nháng mái ngá i đã quá hoáng sá và trán nên nhán nháo, khián con tàu đã bá sóng nhái chao đáo lái thêm trông tránh nhá muán lát úp. Chá tàu phái hét lán ra lánh, không đác nhán nháo, náu không muán tàu bá lát thì ai á đâu ngá i đó. Con tàu chuyán mình kêu rằng rác nhá muán vá ra táng mánh nhá, khián mái ngá i đang lúc hoáng sá càng thêm hoáng sá, tiáng than khóc, tiáng gái nhau vang lên thám thiát, ngá i ta đán các vào vái nhau nhá đá tìm sá che chá cho nhau.

Máa đã bát đáu trát xuáng, ngày càng náng hát hán, máa giáng tráng xóa cá mát khoáng không gian ráng lán giáa đái đáng, con tàu ván trái lên háp xuáng táng cháng nhá muán hát váng nháng thuyán nhân xuáng bián. Con tàu đã phái chuyán háng, không thá nào đi theo háng đã đánh mà phái cáp theo sóng đá tránh cho tàu khái bá lát úp, ngá i tài công chính cáa tàu, ngá i nám giá sinh máng cáa hán 130 thuyán nhân, giá đây đang gáng mình ôm chát bánh lái

v i s giúp s c a hai ng i khác đ gi cho con tàu kh i b l t, gi cho con tàu kh i b l t đã là m t vi c vô cùng khó khăn l m r i, vi c nh n rõ ph ng h ng đã không còn đ c đ t ra n a. Con tàu đã th t s l c m t ph ng h ng, m c cho sóng gió đ a đ y, m i ng i ch còn bi t c u nguy n và phó m c s m nh vào s may r i mà thôi. C n bão v n ti p t c qu n th o t tr a đ n t i, nh i con thuy n xoay vòng gi a c n bão đ , nh ng ng i trên tàu gi dây đa s đã ph i chui vào h m tàu đ tránh kh i b h t vng xu ng bi n.

Đ n t i thì c n bão ch m đ t, m i ng i ngoi ngóp bò đ y, may m n thay su t c n bão đ m i ng i v n đ c bình an dù đã ph i tr i qua m t ngày kinh hoàng khi n ai n y không còn lòng đ nào nghĩ đ n vi c ti p t c di hành thêm n a. Có ánh đèn ! Có ánh đèn ! M t ng i la to, r i nhi u ng i khác cùng la, c t ng nh là m . Nh ng qu th t, t h ng bên ph i c a con tàu có ánh đèn leo lét khi n khi hi n do s tr i lên h p xu ng c a con tàu. Tài công h ng mũi con tàu ch y th ng vào n i có ánh đèn, trông thì g n, nh ng th t ra thì tàu ph i ch y g n hai gi đ ng h m i đ n đ c. Càng đ n g n thì m i ng i nh n ra đó là m t hòn đ o, đ o nh ng có ánh đèn, nghĩa là có ng i sinh s ng trên đ o. M i ng i m ng r qu t n trên đã đ n đ t con tàu đ n n i bình an. Con tàu đang ngon tr n, b ng nghe đánh..... m m t ti ng l n, ti ng máy tàu g m rú liên h i, anh tài công la n “Ghe m c r ng”, anh tài công c g ng b ng m i cách đ xoay chuy n con tàu nh ng đành bó tay đ ng nhìn, nhìn mũi tàu gh ch cao p hía tr c, tôi đoán là con tàu đã “c i” lên đá ng m r i. T ng đ t sóng m nh m đánh vào m ng tàu nh mu n phá v con tàu ra làm trăm m nh. Nhìn vào phía trong đ o, th y không còn xa l m, t ch con tàu g p n n vào đ t li n kho ng ch ng vài trăm th c. Ph i r i tàu đi tìm ph ng ti n c p c u thôi, có ng i lên ti ng đ ngh . Th là m t s trai tráng kh ang ch ng 20 ng i trong đó có tôi, tình nguy n r i tàu đi vào đ o tìm ph ng ti n c p c u, chúng tôi đ c qu n dây th ng th t ch t r i l n theo đó mà vào ch nông h n đ đi vào b , th t may m n là vào lúc đó th y tri u đang rút xu ng cho nên chúng tôi có th đi b vào đ o đ c, đ i chân tôi là muôn ngàn nh ng con c u gai cùng v i các lo i v nghêu, v c, mà tôi đã ph i gi m lên khi n cho lòng đôi bàn chân b c t đ t ngang đ c, khi n đau rát bu t óc. Chúng tôi l n mò, n i đuôi nhau ti n vào đ o, đ t chân đ c lên bãi cát trên đ o, chúng tôi n m nhào ra ngh l y s c. H i t ng l i c n bão v a qua, tôi v n còn hãi hùng và th m cảm n n trên đã che ch , b ng không có l gi này chúng tôi đã vùi thây gi a lòng bi n c r i. L y l i đ c s c, đoàn ng i ti p t c b c sâu vào trong đ o, riêng tôi thì còn quá m t nên cũng ch ng v i v b c theo h . Vì lý do đó, cho nên tôi tr thành ng i cu i cùng p sau chót c a đoàn ng i. B t ng , hàng lo t đèn pha t p hía trong đ o b t sáng chi u th ng vào chúng tôi. Có ti ng hô to..... ai đó, đ ng l i, vào đây làm gì? Lúc đ u chúng tôi nghe không rõ vì gió bi n th i cùng v i ti ng sóng, h n n a h l i nói ti ng Vi t phát âm gi ng B c khi n chúng tôi ng là m t th ti ng ngo i qu c, có th là ti ng Phi. Chúng tôi đã vô cùng m ng r vì bi t đ c mình đã t i n i ch n mà mình mu n.

Chúng tôi v a đ a c hai tay lên tr i, v a làm đ u cho h bi t r ng chúng tôi đ n đây là do thi n chí và c th ti p t c b c t i. Nh ng càng đ n g n thì chúng tôi nh n ra rõ ràng là ti ng Vi t ch không ph i là ti ng ngo i qu c. Có ti ng hô qua loa phóng thanh. T t c đ ng l i..... n u không s b b n b . Tr i ..... chúng tôi đã l c vào đ o c a Vi t Nam r i!

Chúng tôi lập tức đổ ngả đi, hai tay vịn đũa thò ng khỏi đũa, chúng tôi há ý vịn nhau là: đũa qua mắt đũa c h, chúng tôi phả nói ráng tàu vát biên do nhà nác tá chác ra đi. Khi nói nháy, chúng tôi ngám hai ngá ý: Thá nhát, khi biát là chúng tôi ra đi do nhà nác tá chác thì há sá tìm pháng tián giúp chúng tôi. Thá hai, náu không giúp đác gì thì há cũng sá không làm khó đá chúng tôi, tráng háp tá lám là há sá bát trá vá đát lián đá đi tù, trong tráng háp này thì mái ngái sá an toàn hán cá.

Giáng nói kia tiáp tác vang lên: Tát cá đáng yên tái chá đái lánh .....Thái gian láng lá trôi qua trong ngát ngát. Khoáng cháng hán 10 phút, thì đát nhiên tá phía bá cát mát loát láa da cam táe lên cùng lúc vái nháng tráng sáng liên thanh ná rán trái, tôi giát mình ngá vá phía đoàn ngái. Tôi nhá bá hoa mát vì tháy máu tá các tháy ngái phun ra kháp nái, tháy ngái đá pá xuáng, tiáng rán la thám thiát vang lên nhá muán xá tan màn đám. Viát cáng giát ngái..... nghĩ thá xong là tôi vái vàng bò hát tác lác đá tránh ra xa khái đoàn ngái và đáng lên vùng cháy vá phía bián, vài ngái khác trong đoàn ngái cũng cá gáng mang tháng tích vùng cháy ngái cá trá ra bián, mát sá chá cháy đác náa cháng rái thì ngã xuáng nám lái luôn. Báng tát cá sác lác còn lái trong ngái, tôi cháy tháng và nhào ngái ra bián, giám lên cáu gai, váng háu, váng cá mà cháy càng xa, càng tát, trong tôi bây giá không còn có cám giác đau đán do bá cáu gai đâm tháng chân náa, tôi hoàn toàn á trong tráng thái vô cám. Sau cùng thì tôi cùng vài ngái khác cũng đã cháy ra đác nái con tàu mác cán. Mái đián bián trên đá đã đác chúng tôi táng thuát lái, thác ra thì mái ngái đã nghe đác tiáng sáng ná tuy không biát chuyán gì đã xáy ra, nháng cũng phán nào đoán ra đác là đã có chuyán không lành. Khi nghe chúng tôi báo cáo lái mái chuyán, mái ngái đã vô cùng hoáng sá. Tát cá đàn ông, trai tráng trên tàu, đáu đác huy đáng xuáng đá đáy con tàu ra khái vùng đá ngám.

Trái đã phá lòng ngái ! Sác cáa con ngái làm sao cháng chái lái vái sác mánh cáa thiên nhiên, chúng tôi cá đáy đác con tàu xá đách đi mát chút, thì lập tác các ngán sóng lái đánh đáy con tàu trá vá trí cũ. Đang lúc tát cá đang cá gáng đáy con tàu thì sáng lái ná vang rán, đán bay nhá rái vá phía con tàu. Có tiáng thát kinh hãi... có ngái trúng đán... có ngái trúng đán, tiáp theo là nháng tiáng khóc, tiáng kêu gào, khung cánh rái loán cá lên, mánh ai ngái đó cháy tìm chá náp, nháng náp vào đâu bây giá, giáa trái nác bao la và con tàu khán khá đang phái háng cháu nháng vát đán tá nháng con ngái tàn báo? Sáng đã thôi ná liên hái, nháng ván tiáp tác ná cám cháng, và thánh thoáng lái có ngái gào lên kêu cáu khi thân nhân mình trúng đán. Phái á vào hoàn cánh trên thì mái có thá cám nhán đác hát cái không khí đã man, tàn báo, đáy kháng bá mà không thá có ngái bút nào lát tá đác hát. Sáng ván ná lai rai, đoàn ngái ván cá gáng trong tuyát váng đá đáy con tàu. Nháng bát lác! Hoàn toàn bát lác! Mái ngái đã kiát sác vì đói lánh, da thát mái ngái đã thâm tím đi vì lánh. Tát cá đáu buông xuáng leo lái lên tàu phó mác cho trái. Suát đám đán ván ná, ngái tiáp tác chát vì đán, tiáng kêu khóc ván cá vang lên mái khi có ngái trúng đán chát. Tánái xa xa, có tháp thoáng ánh đèn chiáu sáng tá mát hán đá khác bên cánh. ....

Trái sáng dần, tiếng káng buái sáng phía trong đò vang lên. Đoàn người từ nghiáp dái mát vá háng đò trông chá phép lá. Trên đò nhán nháp hán lên, bá đái cháy tái cháy lui, gia đình thân nhân vá con cáa bá đái cũng cháy ra đáng nhìn con tàu nghiêng ngá. Đán bà, con nít trên tàu đác cho lên mũi tàu háng vá trong đò quá láy xin đác cáu giúp. Tiếng kêu khóc vang dái trái xanh, nháng con người Việt Nam khán khá đang quá láy nháng con người Việt Nam khác ngáng tay bán giát đáng bào mình. Lách sá Việt Nam tá bao nhiêu ngàn năm nay cháa bao giờ có nháng trang sá ô nhác nhá thá này. Ô kái... phép lá xáy ra, có bóng cáa nháng bàn tay váy phát nhá báo cho thuyán nhân biết là há có thá vào bá đác rái, nháng cái váy tay mái gái tá phía trong đò đã làm mái người nhá sáng lái. áu tiên cho đán bà và con nít vào trác, dây tháng đác láy ra quán chát vào mình, cùng vái sá giúp sác cáa vài thanh niên, sái dây tháng dài đác nái tá con tàu vào thân cáa nháng người xuáng tàu lái vào bá. Đoàn người rái con tàu xa dần dần tiến vào bá, dây tháng ván đác quán chát vào người, cách bá cháng 100 mét nháng ván cháa tháy người tá trên bá ra cáu giúp. Báng nhiên súng lái ná. Trái ái! súng ná nhám vào nháng người đang quán chát dây tháng ngang mình đá vào bá, thá là chá còn có chá chát mà thôi, làm sao mà có thá cháy thoát đác khi sái dây oan nghiệt đang trái mái người lái vái nhau. Không mát ai còn sáng sót qua trò chái man rá cáa lũ người không tim trên đò. Tiếng kêu gào thảm thiết lái vang lên cáa nháng người cháng, người cha, khi nhìn tháy cánh vá con mình bá bán giát vô cùng man rá nhá trên. Đán bà con nít lái đác đáa lên mũi tàu cháp tay háng vào đò mà van láy xin đác buông tha, đáp áng lái nháng lái van xin thảm thiết này là nháng tràng đán lái ná tiáp, bóng người đán bà vái tá thá hai tay cháp vào nhau vì đang quá láy ngã chú xuáng biển tá trên mũi tàu, cùng lúc vái các em trá bát ngáa ra sau giáy chát vì trúng đán.

*Tàn báo, man rá, không thá nào tá hát.
Tàu váng đá ngám rái, phái rái tàu thát nhanh.*

Náng đã lên cao, tá trong đò bóng dáng bá đái Việt cáng cháy lái á súng đác mái người trên tàu nhìn tháy rõ mán mát. Tám pháng che súng đác kéo xuáng, nòng súng đác há xuáng. Trái ái !.... Mát cây súng pháo vái nòng súng dài có đán 10 thác đáng hián ra trác mát mái người trên tàu. Kinh hãi.... hán loán trên tàu đã dián ra, chá cán mát trái đán pháo tá kháu súng đó mà trúng vào con tàu thì tát cá chá còn là tro bái. Cáu nguyán, và đán mình chá chát, vì sá không còn ai sáng sót sau khi trái đán đác khai háa bán trác xá vào mát mác tiêu cá đán há là con tàu. Nháng không, tám pháng đã đác kéo lái che đáy kháu súng, nòng súng đã đác nâng lên cao, không còn á vá trí sán sàng nhá đán náa. Bóng dáng bá đái lái cháy nhán nháo, và há đang láp ráp chân “ đá ” cáa cây súng cái. Đã man, tàn báo, bá đái cáng sán Việt Nam vì tác mát quá đán súng pháo lán, nên đang thay vào đó là đán súng pháo nhá hán, và đó là trò chái giát người cáa há.

M... quä đän đäu tiên đä c bän ra rät xuäng biän cách con tàu chäng vài thä c, mäi ngäi chäa käp hoàn hän thì. M... quä đän thä hai rät chính xác ngay mũi tàu, thät xäng väng tung täe, máu đä chan hoà, cùng lúc väi hàng loạt đän län nhä vang rän khäp näi, tay chân, máu thät, vung väi khäp mäi näi trên tàu, con ngäi län län, vät väi vät thäng, khung cänh cäa đäa ngäc trän gian đang phäi bày träc mät tôi. Sau tiäng thät đầu thäng, hải hùng cäa ngäi phän näm bên cänh tôi. Tôi vùng däy, nhäi mình phóng ra khäi con tàu, mät ngän sóng cuän tôi ra xa cùng lúc väi mät trái đän khác rät ngay giäa thân tàu, con tàu gäy đäi và chìm xuäng biän. Tät cä sä kiän xäy ra chäa đäy 1 tiäng đäng hä, sau khi tiäng käng buäi sáng trên đä vang lên.

Chung quanh tôi xác ngäi chät trôi vät väng khäp näi, nhäng ngäi còn säng sót thì vän phäi đang län häp väi täng cän sóng biän, và tä trong bä đäo nhäng tên bä đäi Viät cäng khát máu vän giäng súng nhäm bän vào nhäng ngäi säng sót, rät may là nhä sóng biän nhäi lên häp xuäng mà cái đäu tôi trä thành mät mäc tiêu khó bän trúng cäa nhäng kä sát nhân, có ngäi đang cä gäng bäi ra xa khäi täm đän, nhäng näa chäng thì tôi bäng thäy näm bät đäng trôi vät vä trên biän, tôi biät räng hä đã trúng đän hoäc chät vì vät thäng quá näng. Thäy triäu đã lên cao, sóng biän không còn đánh män nhäa, và cũng chính vì väy mà nhäng ngäi säng sót khó tránh khäi täm ngäm cäa lä sát nhân. Tät cä đã vänh viän ra đäi, tôi cũng đã trôi ra xa khäi täm đän và đang näm chäi väi giäa đäi däng bao la, khung cänh hoàn toàn im läng đän rän ngäi. Tôi nhäm mät läi cäu nguyän, nghĩ đän gia đänh đang còn ä läi đät liän xa xôi, chä trong chäc lát näa thôi nhäng con cá mäp sä kéo täi và tôi sä chät vì bä cá mäp ăn. Nghĩ täi cá mäp, tôi hoäng sä mät ra. Và käi, tä häng xa tôi nhìn thäy mät chiäc thuyän câu đang trôi vä häng tôi. Thoät đäu, tôi cä täng bä đäi công sän Viät Nam hä quyät tâm đäu i tän, giät tuyät, nên không dám bäi läi gän. Nhäng nhìn kä läi thì tôi nhän ra trên chiäc thuyän đó hoàn toàn im läng, không có mät sä di đäng cäa bät cä ngäi nào trên thuyän, tôi häi väng tâm và cä gäng bäi läi gän thuyän. Näm đä c be thuyän và leo lên thì tôi trông thäy có ngäi trên thuyän, nhäng mäi ngäi đang näm ä thä näp. Thäy tôi leo lên thuyän hä bän quay läi säp läy tôi và xin tha mäng, tôi không có thäi giäi thích gì cä, bät ngäa ra näm bät đäng trên sàn tàu. Sau khi đã hoàn hän và häi chuyän nhau thì tôi mäi vä lä ra hä cũng trôi dät vào đây và cũng bä bän nhä chúng tôi. Thuyän cäa hä xuät phát tä Phäc Tänh, Bà Räa, trên tàu gäm 13 ngäi gäm 11 ngäi đàn ông và 2 đäa trä, bé chä vào khoäng 9 tuäi, bé em trai khoäng 6 tuäi. Ba cäa hai em bé này đã bä bän vä đäu näm chät ä phía mũi thuyän, mät thanh niên khác bä bän nát mät phän vai hai bên, hai cánh tay chä còn dính liän bäi phän da còn läi trên vai, đang näm thäi thä đäi häm máy, tình träng cho thäy là anh này sä khó thoát chät do vät thäng quá näng.

Trong khi con thuyän đang trôi vät vä nhä thä thì cũng có đä c 4 ngäi khác tä chiäc tàu bä bän chìm träc đó thoát chät, leo lên đä c con thuyän mà chúng tôi đang có mät. Nhä väy là täng cäng sä ngäi thoát chät cäa hai chiäc thuyän là 16 ngäi, con sä trên 130 ngäi đã bä bän chät väi thä däi lòng biän länh. Sóng län quá, có ngäi räi xuäng biän.

Con thuyán cá tiáp tác trôi vát vá trên bián, nháng càng lúc càng rái xa khu vác nguy hiám, lúc này đã vào khoáng 10 giá sáng, nhìn sang bên trái cáa con thuyán, chúng tôi nhìn tháy mát hòn đáo khác cách chúng tôi không xa lám. Nghĩa là con thuyán cáa chúng tôi đang nám giáa vá trí cáa hai hòn đáo. Hòn đáo này tôi đoán có lẽ là hòn đáo mà chúng tôi đã tháy tháp thoáng ánh đèn tá đêm hôm trác, đêm hôm bá bá đái Viát cáng tàn sát. Chúng tôi quyát đánh phái rái xa hai hòn đáo này càng sám càng tát náu còn muán sáng. (Đây là mát quyát đánh sai lám mà chúng tôi đã phái trá giá rát đát, sá đác nói đán ở đáo ná sau) chúng tôi dùng mái chèo cá gáng chèo con thuyán ra khái, vì bình xăng cáa con thuyán đã bá bán vá cháy hát đáu. Gió đã đái chiáu, thái con tàu tái nghiáp cáa chúng tôi trôi vào cái vô đánh. Con thuyán này dài cháng 6 tháng c, ráng gán 2 tháng c, loái thuyán dùng đá đi câu ven bá bián chá không thá đi xa hán. Váy mà nó cũng đã chá 13 con ngá i vát đác hàng trăm hái lý đá đán nái đây cùng chung sá phán nhá chúng tôi.

Chiáu xuáng đán, không gian yên tĩnh, không có mát bóng dáng cáa bát cá mát con tàu nào khác ngoài con thuyán cáa chúng tôi lác láng giáa đái đáng. Tái đán, chúng tôi phát giác ra mát chuyán chát ngá i khác, con thuyán đang bá vô nác tá phía đái lán tàu, thá là chúng tôi tìm cách chán nác không cho tràn vào, và cáng i canh cháng đá tát nác liên tác. Cá hai ngá i cho mái phián trác tát nác, sá phán cáa 16 ngá i sáng sót trên con thuyán này sá tùy thuác vào hai ngá i có nhiám vá tát nác ra khái tàu, náu cháng may há buán ngá, hoác mát quá mà chánh máng thì con thuyán sá chìm và mái ngá i cũng sá chìm theo con thuyán, nháng biát làm sao hán đây! khi mà tát cá mái ngá i ai cũng còn mang nét mát kinh hoàng vì mái váa phái trái qua mát bián cá quá đau tháng và.... phó mác mái viác cho Tháng Đá. Mát đêm kinh hoàng trôi qua, ngá i sáng phái sáng cùng xác chát trên mát đán tích vô cùng chát háp cáa con thuyán, ván đá vá sinh chung đã đác đát ra, là phái giái quyát cái xác chát ván còn ở trác mũi thuyán. Thát là tái nghiáp cho hai đáa trá, chúng kêu khóc thá m thiát không cho tháy táng ngá i cha thân yêu cáa mình. Chúng tôi cũng đành phái chịu lòng cáa hai em, nháng sang đán ngày thá ba thì chúng tôi phái giáu lán hai em mà tháy táng ngá i quá cá đá báo vá sác kháe cho nháng ngá i còn lái. Sau này biát đác hai em đã lán khóc lóc vô cùng bi thám, chúng tôi chá còn biát rát nác mát đá dành hai em. Tình tráng cáa anh thanh niên bá tháng đái hám tàu đã trá nên tái tá hán vì không có thuác men cháy cháa, vát tháng đã thái ráa, biát là anh cũng sá không qua khái, tái ngày thá ba, sau khi tháy táng ngá i đàn ông ba cáa hai đáa trá, chúng tôi quyát đánh náu cho anh chút cháo trán vái đáng cát nhá là báa ăn tái cuái cùng trác khi ra đi, tôi là ngá i đã đút cháo cho anh ăn, suát báa ăn anh cá liên tác kêu cáu cáu sáng, tôi chá còn biát gát lá an ái vái anh là cá gáng chút cháo, rái mái ngá i sá đác cáu sáng. Sáng hôm sau, chúng tôi tháy anh đã nhám mát lia đái, thân thá anh tái xanh vì đã không còn máu. Chúng tôi cũng đã tháy táng anh và cáu nguyán cho linh hán anh sám đác siêu thoát.

Đã hán mát tuán lá lánh đánh trên bián, có mát đáu thát lá lòng là chúng tôi không há nhìn tháy bát cá mát tháng thuyán nào qua lái vùng bián này cá. Không lá chúng tôi đã lác vào mát vùng bián chát? Láng thác còn đác máy kí gáo sau ngày bá bán dùng đá náu cháo cám hái cũng đã hát, nác uáng thì đã hát tá tráa, cán đói khát đang đát cháy ruát gan mái ngá i. Mát ngày

đói khát đã bät đäu và sä còn tiäp täc không biät kéo dài đän bao lâu. Cäu nguyän, chä còn có biät cäu nguyän thôi, tät cä mäi viäc đäu đã đäc säp đät và an bài do Thäng Đä, con ngäi đã trä thành vô cùng nhä bé träc thiên nhiên, vũ trä.

Läi mät ngày đói khát näa, cái khát làm cho da thät nhä muän bäc khói, môi nät nä, đäu óc lúc nào cũng bä ám änh bäi thäc ăn, näc uäng. Täi nghiäp hai đäa trä, suät ngày chúng cä nói đän miäng ăn mà träc đây mä chúng làm cho chúng ăn, hoäc thä näc uäng mà chúng thích. Mäi ngäi nhä mê loän đi vì đói và khát. Đäng nhä läi cäu nguyän cäa chúng tôi đã thäu täi träi xanh. Chiäu hôm đó, träi đä cän mäa, nhäng hät mäa nhäng näc cam lä trong chuyän thän tiên, täi i mát thân thä chúng tôi, chúng tôi say säa ngäa mät lên träi häng läy näc mäa mà uäng, läy thêm “can nhäa” trên tàu häng läy näc mäa đä trä. Nhäng träi mäa läi đän đän mät vän đä khác. Thuyän ngäp näc, thä là mäi ngäi xúm vào tát näc cho thuyän khäi chìm, rät may là cän mäa không kéo dài, và còn may hän näa là tä đä cho đän ngày đäc cäu, cä vài ngày läi có mät cän mäa ngän giúp chúng tôi có đä näc uäng. Vän đä näc uäng đã đäc giäi quyät, nhäng còn thäc ăn? Chúng tôi đã không còn đäc bät cä mät thä gì đä có thä ăn đäc. Cän đói cä dày vä, ám änh chúng tôi liên täc, ngäi chúng tôi đã teo läi chä còn läp da bäc läy xäng, hay nói cho đúng hän là nhäng bä xäng biät bò, vì chúng tôi không thä nào đäng väng đäc näa. Mät hôm tôi bò xuäng häm máy đä cä gäng kiäm thä xem còn gì có thä ăn đäc không, tôi trông thäy mät chai “ xá xä ” mäi nhìn tôi cä täng đó là mät chai đäng đäu nhät gì đó cäa mäy ngäi thä máy bä quên, nhäng tôi cä cäm lên và ngäi thä. Mät mùi thäm ngào ngät bäc thäng vào óc tôi, khäu giác tôi đäng nhä mä ra täi đä hít läy mùi thäm đó. Mùi thäm cäa mä heo, đúng väy, chai xá xä kia là mät chai dùng đä đäng mä heo dành đä chiän đä ăn cäa các ngä phä. Tôi thäc ngón tay vào miäng chai và đäa lên miäng mút. Träi ä! Thät là mät thä cao läng mä vä mà tôi chäa hä đäc thäng thäc qua bao giä, tôi cä mút läy mút đä cái thä näc sän sät nhäng vô cùng tuyät häo đó. Chät nhä läi nhäng ngäi i ä trên, đäc biät là hai đäa trä, tôi bò trä lên väi chai xá xä, không ai còn đä ý đän tôi vì mäi ngäi i đäu đã näm liät. Tôi bò đän hai đäa trä, thä ngón tay tôi móc mät ít mä heo nhät vào miäng các em, nhä là mät liäu thuäc tiên các em bäng tänh läi, tôi ra đäu cho các em cä bình tĩnh mà mút mä heo, nhä mä chäng các em đã đän đän có chút sinh läc trä läi, tôi trút mät ít mä heo vào cái chén nhäa cho các em, còn läi tôi dùng mät chiäc đäa thät vào chai xá xä có mä heo và kêu mäi ngäi i läi mút läy chiäc đäa thän kä điäu. Nhä có chai xá xä mä heo mà chúng tôi có đäc mät bäa tiäc sang träng nhät trong đäi. Và cũng nhä chút mä heo tuyät väi đó mà em bé trai có chút sinh läc ngäi nghäch phá cái máy radio nhä xíu bät khiän đäng, cái radio bä vä läi ra mäy säi dây käm nhä, mät bác län tuäi trên thuyän có sáng kiän uän mäy säi käm nhä đó thành nhäng cái móc câu, dùng cäc cät các móc câu đó läi, cäy các con änh bäm theo be thuyän làm mäi.

Kät quä thät bät ngä khích lä, buäi đäu tiên bác câu đäc hai con cá län đä bäng bàn tay ngäi län. Cái cät buäm vô đäng đäc bác äy chä ra täng miäng nhä dùng đä nhóm bäp. Cũng may là trên thuyän còn có đäc cái häp quät còn sä đäng đäc. Hai con cá đäc bác näng lên chia đäu cho mäi ngäi i. Tä đó chúng tôi đäc chia ra làm công viäc chä cät buäm đä giä läa, bác äy làm công viäc câu cá. Ngày nào có đäc vài con cá thì bác chia đäu cho mäi ngäi i đäc mät miäng bäng hai ngón tay, ngày nào không câu đäc thì mäi ngäi i nhän đói uäng näc mäa cho

qua cán đái.

Chúng tôi đã trôi trên biển 20 ngày qua rồi, nhưng vẫn không nhìn thấy bóng dáng cáa mát chiác tháng thuyán nào, mái khi chiáu xuáng tôi tháng bò lên trác mũi thuyán nám trông ngóng bóng dáng mát con thuyán. Nám nhìn nháng con chim hái âu săn mái trên biển mà lòng tôi tan nát, không ngá ráng cuác đái cáa mình lái kát thúc trong bị thám nhá thá này. Sá nhát là mái khi chiáu vá, màn đêm chuán bá buáng xuáng, chung quanh là mát màu tái đen, không khí chát chác cá nhá lán quán đầu đây. Hoác nháng khi trái nái cán giáng, táng lán sóng cao nhá mái nhà bác con thuyán lên cao, rồi nhán con thuyán xuáng đáy, rồi lái bác lên, cá nhá thá kéo dài hàng máy giá đáng há lán khián chúng tôi vô cùng sá hãi. Tình tráng cá đán giáa đái dáng bao la kéo dài cho đán tuán lá thá ba thì chúng tôi nhìn thấy con tàu đáu tiên. Thát là không còn gì đá dián tá đác nái vui máng cáa chúng tôi, chúng tôi reo máng, reo la cáu cáu, vì nghĩ ráng chác chán là mình sá đác cáu.

Nháng, ô kìa ! Chiác tháng thuyán vẫn lánh lùng rá nác phẳng phẳng cháng buán ngá đán chúng tôi, mác dù khoáng cách cáa đôi bên quá gán, gán đán nái chúng tôi có thá nhìn thấy thấy thá trên chiác tàu buôn đang táp trung trên bong tàu đá nhìn chúng tôi. Con tàu khuát dáng á chân trái, chúng tôi ngá ngàng, hát háng, sao lái có chuyán lánh nhá váy ? Sao lái có nháng ngá i vô láng tâm đán nhá váy? Thấy ngá i sáp chát sao không cáu? Ngán áy câu hái cá quay trong đáu tôi cho tôi đán khi tôi lám ngá i đi vì mát mái và thát váng.

Lái có thêm bóng dáng mát chiác tàu buôn tá đáng xa, nhá đác tăng thêm sác, tôi cùng vài ngá i khác vùng dáy trá lên mũi ra đáu cáu cáu, và cũng nhá chiác tàu thá nhát, há lánh lùng bá đi mác cho chúng tôi kêu gào đán kiát sác. Tá đó trá đi, mái ngày chúng tôi nhìn thấy hàng chác chiác tàu buôn qua lái trong vùng nháng không mát chiác nào cháu cáu vát chúng tôi. Thám chí, có ngày chúng tôi còn nhìn thấy hám đái cáa Má đang thao dát trên biển vái máy bay phán lác lên xuáng trên các chián hám. Tá đá kián này, tôi đoán là chúng tôi đang á đâu đó trong vùng vánh Philipines. Chiáu ngày thá 30 trên biển, chúng tôi tuyát váng trong mán mái, không còn hái sác đá kêu cáu náa, mác cho các tàu buôn vẫn qua lái nhìn chúng tôi sáp chát. Tôi nám xoái trên mũi con thuyán đáa mát háng há nhìn chiác tàu buôn mang hàng chá Nhát chá đáy nháng cây gá vái đáng kính hai ngá i ôm, chiác tàu buôn đó, cũng nhá nháng chiác khác trác đây, cũng lánh lùng băng qua trác mát chúng tôi mà đi tháng, tôi cũng cháng buán ngá theo làm chi vì quá chán ngán vái thá thái nhân tình. Khoáng đá hai tiáng đáng há sau, tôi đang nám nhìn mát trái xuáng đán thì báng giát mình vì tiáng cái háng dài, tiáng cái háng a biển khái nghe vang đái, tôi nhám mình dáy nhìn thì trông thấy tá đáng xa chiác tàu buôn chá gá mà tôi nhìn thấy tá chiáu đang tián vá háng chúng tôi. Và..... Trái á ! Thấy thá trên tàu đang nhán nháp vái dây tháng và phao cáp cáu, và quan tráng hán náa là nó đang giám đán tác đá đá láa thá lái gán thuyán chúng tôi mà tàu chúng tôi không bá lát do sóng vá. Dùng thân tàu to lán nháng nái, chiác tàu buôn chán lái các ngán sóng đang vá vá phía ghe chúng tôi nhá mát bà má đang báo vá đáa con bé báng cáa mình, các thấy thá đang cá gáng quáng các sái

dây thừng sang phía chúng tôi. Họ đã cõu chúng tôi, sau khi đã cõt đứt c dây thừng vào thuyán chúng tôi, họ đã kéo đứt c con thuyán cáp sát hông chiếc tàu buôn, chiếc thang dây đứt c buông xuống, chúng tôi táng ngái mát dái sá phá giúp cáa các tháy thá trên chiếc tàu buôn, chúng tôi đã lán lát lên đứt c chiếc tàu buôn an toàn. Leo lên đứt c bong tàu chúng tôi ngã sóng soài xuống và nám im không cá đáng gì đác náa, vì tát cá sinh lác còn lái đã đứt c dán lái cho viác leo lên chiếc tàu buôn to lán kia sau gán hai tiáng đáng họ cá gáng thác hián.

Con thuyán nhá bé tái nghiáp cáa chúng tôi đứt c kéo theo sau chiếc tàu buôn, nháng sau đó có lá vì lý do an toàn đã đứt c cát bá, nhìn chiếc thuyán bé nhá tái nghiáp đã cõu mang chúng tôi mát tháng trôi ráng rá trên biển đang tát chám xuống biển, chúng tôi không hán mà ai cũng bát lên tiáng khóc chào vĩnh biát con thuyán.

Tái đán, chúng tôi đứt c cho xuống nác mát áp lánh, mát loái nác uáng thông đáng cáa ngái Đái Hàn có pha đứt c. Thát là mát cám giác khó tá, khi cám ly nác trong tay nháng cháa uáng đứt c vì quá vui máng vì đã đứt c cõu sáng, tát cá xáy ra nhá mát giác má. Sáng hôm sau chúng tôi đứt c cho ăn cháo loãng vái nác táng (xì dáu) chúng tôi ăn nhá cháa bao giá đứt c ăn. Nháng vì sá chúng tôi bá bái thác, tháy thá trên tàu đã không cho chúng tôi ăn nhiáu, váy mà cũng có ngái sau khi ăn xong bán quay qua ói xái xá vì bái thác. Sau khi tìm hiáu, chúng tôi đứt c biát đây là mát chiếc tàu chá mán cáa mát công ty hàng hái Nhát Bán vái tháy thá đoàn và thuyán tráng là ngái Đái Hàn, chiếc thuyán đang trên đáng chá gá tá Pakistan vá Okinawa, mát hòn đáo nám vá phía các Nam nác Nhát. Viên hoa tiêu cho chúng tôi biát đián biển cáa sá viác nhá sau: Lúc chiáu (là lúc mà tôi nhìn tháy chiếc thuyán) ông ta đã tháy con thuyán cáa chúng tôi và đã báo cáo lên thuyán tráng xin phép đứt c tiáp cáu, nháng viên thuyán tráng cho biát là ông ta không đứt c phép làm váy, náu không tát cá nhân viên ká cá ông sá bá mát viác và gáp rác rái, vì váy mà chiếc tàu ván tiáp tác hái trình nhá tôi đã tháy. Tuy nhiên, viên hoa tiêu ván cá tiáp tác van nài thuyán tráng vái lý do là sán sàng bá mát viác, chá tháy ngái sáp chát mà không cõu là không đứt c. Hán náa, theo tin tác khí táng cho biát thì tái nay bão sá kéo tái và chác chán ráng con thuyán vát bián sá bá nhán chám xuống biển. Viên thuyán tráng đã khóc và cháp nhán vát chúng tôi. Vá trí mà chiếc tàu buôn đã cõu chúng tôi nám cách đáo Lá Táng (Luzon) cáa Philippines khoáng 60 cây sá. Và náu chúng tôi có sáng sót qua cán bão này thì chúng tôi sá trôi ra tái án Đá Dáng, vì gió đã đứt c chiáu và chúng tôi sá khó có cá hái đứt c cõu thoát vì đó không phái là hái trình cáa tàu buôn.

Chúng tôi cũng đã táng thuát lái chuyán vát bián kinh hoàng cáa chúng tôi cho thuyán tráng và toàn thá tháy thá trên tàu đứt c biát. Sau khi nghe chúng tôi táng thuát, thuyán tráng đã đánh đián vào đát lián thông báo cáp tác, vì tráng đó qua tin tác ông cũng đã biát đứt c chuyán vát bián kinh hoàng này do nháng ngái sáng sót tráng đó táng thuát lái. Sá là trong cái đêm kinh hoàng đó, khi chúng tôi bá bá đái Viát cáng tàn sát dã man, thì có 8 ngái đàn ông nhìn tháy có ánh đèn trên mát hòn đáo á tá phía xa, cách nái chiếc thuyán bá nán cháng vài hái lý, nên thay vì á lái chá chát, họ đã láng lá dùng các can nháa có trên tàu đứt c bái vá phía hòn đáo

có ánh đèn đỏ để tìm sinh vật. Họ đã tìm đúng sinh vật, vì đó là hòn đảo thuộc chủ quyền của Philippines. Họ đổ bộ lên đảo và bắt đầu tìm kiếm ngay đêm hôm đó. Đêm đó, quân trú phòng trên đảo đổ bộ lên báo động và sẵn sàng đổ bộ xuống các thuyền nhân mất ngủ, họ cho biết là có nghe tiếng súng nổ suốt đêm, và súng pháo kích sáng hôm đó, nhưng không thể làm gì khác hơn ngoài là đứng nhìn, vì hòn đảo đang chìm ra cuộc tàn sát thuộc chủ quyền của Việt Nam. Tóm lại, trong khi chúng tôi vẫn còn đang lênh đênh trên biển đúng một tháng, thì đã có 8 người trên chiếc “ghe ông C” đã đổ bộ xuống đảo Phi.

Những tin tức về thuyền nhân, Bộ Nội Vụ Nhật Bản đã đồng ý cho chúng tôi cập bến Okinawa, thuyền nhân hoàn hảo loan báo tin này cho chúng tôi biết và chúc mừng chúng tôi thoát nạn. Ba ngày sau, chúng tôi cập bến hải cảng Okinawa. Người đầu tiên bước lên tàu đón chúng tôi là một thông dịch viên tiếng Nhật, một sinh viên du học tại Nhật Bản trở về năm 1975, hiện đang phụ giúp với hội Caritas Nhật lo giúp đỡ những thuyền nhân Việt Nam đang trên biển Nhật Bản. Chúng tôi đã vô cùng xúc động vì nghĩ mình đã đổ bộ tái sinh trên đất đai. Chúng tôi bắt đầu nhận tay từ giữa các viên nhân cứu mạng mình đổ lên đầu mình làm thủ tục nhận, những người này cũng đã khóc khi tiễn chúng tôi bước xuống tàu.

Bước xuống tàu, chúng tôi đã nhìn thấy một rừng phóng viên báo chí, các hãng thông tin thế giới đang chờ sẵn để lấy tin tức, một cuộc họp báo đã đổ bộ xuống các liên lạc với các hãng thông tin và thông dịch của các anh thuộc các hãng thông tin và Việt tại Nhật Bản. Sau đó chúng tôi lên xe bus với trợ tá nhân tại quận Motobucho, một trợ tá nhân dành cho người Việt trên đảo coi là lính Nhật của Nhật và vẫn vẫn chờ đợi 300 người Việt hiện đang chờ đợi các quốc gia để tạm nhận đi đến nơi. Ngày hôm sau, tất cả các báo chí, đài truyền hình Nhật Bản đổ xô cho chạy đi bắt tin tức về hình ảnh và tin tức về chuyến vượt biển kinh hoàng do tác ác Việt cộng gây nên, và 30 ngày đói khát lênh đênh trên biển của chúng tôi. Cảm trên tay từ báo, nhìn vào hình ảnh của chính mình, tôi đã rúng động không còn nhìn ra được mình nữa, thay vào đó là một bờ xấp xỉ ngẩng với hình ảnh sừng cao lên. Đồi rồng đã âm thầm chực chờ vì hạnh phúc. Tôi biết mình đã thoát khỏi sự sống sót.

Chữ nghĩa của sự sống đã là một thảm họa của nhân loại. Khi thì chữ nghĩa này xuất hiện trên thế giới, nó đã giết chết không biết là bao nhiêu nhân vật vô tội. Cuộc vượt biển tìm kiếm do dự bị thảm và kinh hoàng của tôi cũng chỉ là một sự đóng góp vào kho tàng tác ác của chữ nghĩa của sự sống. Điều đáng quan tâm là hiện nay đổ bộ xuống và dân tộc Việt Nam vẫn còn bị chìm đắm dưới sự đổ bộ tài, toàn thể của đảo Việt cộng. Chỉ có một con đường duy nhất là phải chấm dứt cái chế độ man rợ này, không thể nào nói chuyện hòa hợp hòa giải với những con người và đổ bộ óc chai cứng vì đổ bộ quyền, đổ bộ lợi, mà họ đang thể hiện trên thân xác của những con người Việt Nam bắt đầu.